

Orașul sufletelor

LARISA BĂLAN

Zâmbetele se transformă în urlete,
Pe străzile bântuite de părăsite suflete,
Printre ele mă plimb și eu, alene,
Dorind să mă despart de al meu suflet
Înainte de vreme...

Sunt inimi multe, în hore unite,
Danseză și cântă în cor, zdrențuite,
Își plâng în pași de dans singurătatea,
Găsind cum s-au scurs de sentiment
Înainte de a-și afla jumătatea...

Îmi scot inima din piept și o aşez pe asfalt,
Îi spun că mă întorc, când, de fapt, n-am s-o fac,
O mint frumos; aşa ne-am obișnuit,
Dar mă apucă de braț strâns și îmi spune
Că pentru mine-ar fi murit...

Sub gene se adună șuvoaie de lacrimi necurse,
Ce n-au plâns umbrele răului de curenți aduse,
Mă aplec, o las să se curete de dorul acidulat
Și îi șoptesc bland, de un gol sufocant:
„Dragă suflete, tu nici n-ai existat!”